

spids for at bidrage til økonomisk vækst og med henblik på at styrke FN's rolle.

Jeg er meget enig i, at der kan gives mange gode begrundelser for vigtigheden af et stærkt nordisk samarbejde i forhold til EU. Der er f.eks. intet sted så mange ligheder og fælles interesser mellem landene som i Norden samt i Østersøområdet, hvilket må udnyttes.

Hvad angår Rusland har vi i Norden en særlig opgave. Da vi har en klar interesse i russisk integration i Europa, må vi både regionalt og i forhold til resten af Europa gå i spidsen i et tæt, konstruktivt samarbejde med Rusland. Her kan Nordisk Ministerråd spille en rolle og her ligger Østersørådets særlige berettigelse, hvor Rusland sidder med ved bordet som en ligeværdig partner.

Udfordringen for det nordiske samarbejde i en globaliseret epoke med et stærkt udvidet EU er at udvikle den indbyrdes nordiske dialog om internationale, særligt europæiske spørgsmål stadig tættere. Et ambitiøst, men pragmatisk nordisk samarbejde på alle niveauer er derfor ønskeligt. Det gælder ikke mindst for de nordiske landes forhold til Nordvest-Rusland.

Betydningen af det regionale samarbejde må dog ikke overspilles. Det kan ikke erstatte hverken nationalstaterne, det mellemstatlige eller det overstatslige samarbejde. Der må ikke være tale om blokdannelse. Det regionale samarbejde må heller ikke føre til, at vi medvirker til at svække sammenholdet i EU. Men det regionale samarbejde har stor og vil få større betydning som spydspidser både udadtil og i forhold til Bruxelles.

En regional nordisk optræden i EU er ikke ensbetydende med nordisk blokpolitik, men et budskab om, at man også agter at samarbejde »europæisk« så langt som muligt i hvert enkelt spørgsmål. Samarbejdet i EU25 vil blive anderledes end i EU15. Alliancer på kryds og tværs vil få endnu større betydning og der vil ikke være faste alliancemønstre. Derfor må vi passe på med at give det nordiske samarbejde en for fasttømret karakter i relation til EU. Men det vil være naturligt med regionalt samarbejde på udvalgte områder i forhold til EU – der hvor vi har klare fælles regionale interesser.

Der bør lægges vægt på både at nærme det nordiske samarbejde til EU's dagsorden og at tilrettelægge de praktiske kompletteringer af dagens samarbejdsstrukturer, som passer til EU-samarbejdet. Det nordiske samarbejde bliver på denne måde en forstærkning af Norden i EU.

Vi kan blive bedre til at bruge vore regionale fora til at fremme synspunkter i Bruxelles og andre steder på områder, hvor vi har en fælles regional interesse. Det er også vigtigt at undgå overlapninger. Hver organisation må arbejde på de områder, hvor netop den organisation har sin styrke.

KULTUR

Det samlede danske formandskabsprogram på kulturområdet har fået en positiv modtagelse. De igangværende bestræbelser for en modernisering af det nordiske kultursamarbejde er blevet intensiveret og har været hovedopgaven under det danske formandskab. Arbejdet med en strukturomlægning af kulturområdet samt udarbejdelse af en ny strategiplan for det fællesnordiske kulturområde har høj prioritet, og på ministerrådsmødet i juni 2005 godkendte kulturministrene rammerne for en ny struktur, som vil træde i kraft fra 1. januar 2007. Arbejdet med at konkretisere og implementere den nye struktur vil være hovedopgaven i den resterende del af den danske formandskabsperiode og i den kommende norske formandskabsperiode i 2006.

Formandskabsprogrammet inden for kunstområderne – den rytmiske musikscene i Norden, den fællesnordiske sprogforståelse samt designområdet er ligeledes fremhævet som særdeles positivt, idet der afprøves og udvikles en ny model for formandskabssatsninger, som kombinerer en række indsatsområder (sprog, litteratur, elektroniske medier, musik mv.) med en processuel model. Målsætningen er, at inddrage ministerrådet, ministerrådssekretariatet, de fællesnordiske fagkomitéer og de fællesnordiske institutioner direkte og mere aktivt i gennemførelsen af formandskabssatsninger.

Modellen sigter på at fremme en fælles politisk dagsorden i det nordiske kultursamarbejde, der meget konkret tager fat på de overordnede problemer inden for området – mangel på synlighed, ingen dynamik, fastlåste budgetter, forældet struktur og ringe muligheder for fremadrettet policytænkning fra ministrenes side.

Som et særligt initiativ under formandskabet blev kulturministrene i Balkanregionen inviteret til København i forbindelse med det første ministerrådsmøde 30. – 31. marts 2005. De 10 lande i Balkanregionen som var repræsenteret underskrev i denne forbindelse en samarbejdsaftale